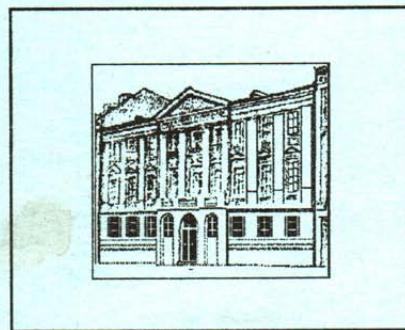

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПРИРОДОЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Том 12

Спеціальний випуск

ВИДАВНИЦТВО ДЕРЖАВНОГО ПРИРОДОЗНАВЧОГО МУЗЕЮ
ЛЬВІВ — 1996

25091

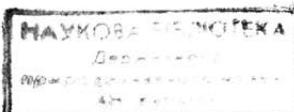
НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Том 12

Спеціальний випуск

25691

Здійснено за фінансовою підтримкою
Львівської філії АТ “КІНТО”
(директор А.Я. Новаківський)

ВИДАВНИЦТВО ДЕРЖАВНОГО ПРИРОДОЗНАВЧОГО МУЗЕЮ
ЛЬВІВ — 1996

Низький запас підстилки на рекреаційній ділянці зумовлені механічним її руйнуванням. Тут відсутні L і F горизонти, а горизонти перемішаний з верхнім шаром ґрунту, про що свідчить його висока зольність (47,5% проти 17,5 % в контролі). Такі кількісні якісні зміни підстилки на рекреаційній ділянці призвели до збільшення частки сапробіотичних форм кінцевих стадій розкладу органіки, зокрема дощових червів, і значного зниження видової різноманіття і чисельності інших сапробіотичних форм. Перерахунку на одиницю площин запаси енергії, акумульованої в біомасі дощових червів, зросли в 1,4 рази, натомість в решті сапрофагів вони зменшилися в 3,4 рази. Енергія, акумульована в блоках грунтових хижаків, зменшилася більше ніж у 100 разів, величина енергії в біомасі грунтових фітофагів зросла в різних таксономічних групах в 1,2-10 разів. Значно збільшилася енергетичний запас підстилки на рекреаційній ділянці, а також чисельність паразитичних форм коріння деревних рослин, зокрема енергія акумульована в біомасі ектопаразитичних фітогельмінтів зросла в 100 раз.

Зменшення запасів енергії акумульованої в мертвій органіці, відбулося внаслідок механічного руйнування верхніх горизонт підстилки, призвело до створення сприятливих умов для розвитку одних і обмеження можливостей існування інших таксонів безхребетних. Збільшення потоку енергії до декількох видів сапрофагів і її нагромадження в їх біомасі, призвело до зменшення акумуляції енергії в біомасі інших форм, яка могла б бути використана блоком нижчих безхребетних і, як наслідок акумуляції енергії в блоці останніх значно зменшилась. Цей процес призвів до зменшення впливу хижих форм на фітофагів і створив для останніх сприятливіші умови розвитку. Тобто зменшення величини енергетичного бюджету акумульованої в мертвій органіці, і нерациональне її вивільнення призвело не лише до зміни структурно-функціональної організації сапробіотичних форм, але й стало причиною перебудови всього комплексу безхребетних і погіршення санітарної ситуації в екосистемі в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

- Голубець М.А. Актуальні питання екології. — Київ: Наук. думка, 1986. — 158 с.
 - Одум Ю. Основы экологии. — М.: Мир, 1975. — 540 с.
 - Одум Ю. Экология: В 2 т. — М.: Мир, 1986. — Т.1. — 328 с.; Т.2. — 376 с.
 - Риклес Р. Основы общей экологии. — М.: Мир, 1979. — 424 с.
 - Ellenberg H. Ziele und Stand der Ökosystemforschung // Ökosystem-forschung. — Berlin: Hrsg. Ellenberg, 1973. — S. 1-31.

ТАКСОНОМІЧНЕ БАГАТСТВО НАЗЕМНИХ МОЛЮСКІВ У РОСЛИННИХ ФОРМАЦІЯХ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ

*Вайдашіків Олександр Олексійович, Ємельянов Ігор Георгійович,
Інститут зоології НАНУ, 252601, Київ-30, МСП, вул.
В. Хмельницького, 15*

Пропнаніовано таксономічне багатство — сума таксонів (від рівня виду до ряду) наземних молюсків у різних рослинних формаціях, яке поступово зменшується від дібров передгір'я (109) до бучин (108), явірників (96), вільшаників (вільха сіра) та заростей времени судетської (72), яличин (61), смеречин (42) і далі — до природного безлісся на вапнякових стримчаках (27) та післялісових луках (22). Хвойні ліси (особливо смеречини) мають обмежену для молюсків трофічну ємність, що зумовлює більш низьку таксономічну складність їх угруповань в цих екосистемах, ніж у широколистяних лісах. На безліссях (луки та вапнякові скелі) зустрічаються ті ж самі молюски, що й у лісах, проте тут переважають види, які мають дрібні розміри. В екстремальних умовах безлісся це дозволяє тваринам уникнути інсоляції у дереві чи в порожнечах серед каміння. В порівнянні з луками таксономічне багатство малакокомплексів вапнякових стримчаків зменшується за рахунок кальцефільних видів.

СТРУКТУРНА СКЛАДНІСТЬ НАЗЕМНИХ МАЛАКОКОМПЛЕКСІВ В УМОВАХ ВЕРТИКАЛЬНОЇ ПОЯСНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ

*Мельникоа І.Г., Байдашніков О.О., Інститут зоології НАНУ,
370001, Київ 30, МСІІ, вул. Б. Хмельницького, 15*

При вивченні структури наземних малакокомплексів встановлено таксономічне багатство та складність угруповань в екосистемах різних висотних поясів Українських Карпат. Встановлено, що для Закарпаття та Передкарпаття характеризуються підвищеним таксономічним багатством, яким відрізняється верхній (450-550 м) і нижній гірський (1200-1300 м) пояси. Просуванні в гори відмічено спрощення структури угруповань молюсків, про що свідчить зменшення кількості таксонів одного рангу і суми таксонів (від виду до ряду), а також показника видової різноманітності. Максимальну збідненість видами та надвидовими одиницями в малакокомплексах виявлено у верхньому гірському поясі (1800-2000 м). Відмічене явище супроводжується зменшенням кількості визначених угруповань та підтверджує положення щодо змін в умовах невеликої ємності екосистем фауністичних одиниць, які відрізняються поліфункціональною системою взаємозв'язків та видового багатством (Смельяніов, Загороднюк, 1993).

Зміст

Чорнобай Ю.М. Детрит як функціональний чинник біоресурсів ґрунту	3
Голубець М.А., Козловський М.П. Потік енергії та її розподіл в наземних екосистемах як основа формування тваринного населення ґрунту	31
Байдашников О.О., Смельяннов І.Г. Таксономічне багатство наземних молюсків у рослинних формаціях	35
Українських Карпат	35
Смельяннов І.Г., Байдашников О.О. Структурна складність наземних малакокомплексів в умовах вертикальної поясності Українських Карпат	35
Ефремов А.Л. Інформаціонные модели учета биоресурсов почвы	36
Жуков О.В., Пилипенко О.Ф. Екологічні напрямки зоологічної діагностики лісових ґрунтів степового Придніпров'я	36
Капрус І.Я. До питання про типологію лісових угруповань ногохвісток (<i>Collembola, Entognata</i>) в Карпатах	37
Капрус І.Я., Шевчук А.Л. Деякі особливості висотної диференціації населення ногохвісток (<i>Collembola</i>) в Українських Карпатах	39
Кісенко Т.І. Структурно-функціональні аспекти організації комплексів безхребетних тварин підстилок як відображення процесів розкладу органічної речовини	41
Климишин О.С. Особливості опаду популяцій кореневищних, вегетативно рухомих рослин	41
Козловський М.П. Фітонематодні комплекси первинних і вторинних екосистем Карпатського регіону	42
Марискевич О.Г. Оцінка біотичного потенціалу ґрунтів Українських Карpat	46
Марискевич О.Г., Козловський В.І. Акумуляція важких металів ґрунтами екосистем Чорногори	47
Марискевич О.Г., Шпаківська І.М. Органічний вуглець у ґрунтах екосистем Чорногори	48
Меламуд В.В. Угруповання панцирних кліщів (<i>Acariformes, Oribatei</i>) Українських Карпат	50
Різун В.Б. Деякі параметри структурної організації карабідокомплексів лісів Розточчя та Українських Карпат як складової частини мезофауни ґрунту	53
Сметана М.Г. Структура комплексів мікроарктронод гірських екосистем	55
Сметана Н.М. Структура угруповань мезофауни степових ґрунтів	56
Сметана О.М., Резніченко Т.І. Мезофауна Криворізького ботанічного саду	56
Стефурак В.П. Зміна комплексу ґрунтових мікроорганізмів на різних стадіях розкладу рослинних решток	57
Стефурак В.П., Стефурак Р.В. Целюлозоруйнуча здатність лісових ґрунтів Українських Карпат	57
Шаповал С.І. Особливості гумусоутворення в ґрунтах Криворіжжя	58
Штирц А.Д. Добова активність орібатидних кліщів (<i>Acariformes, Oribatei</i>) у заповіднику “Хомутовський степ”	58
Савицька О.М., Олексів І.Т. Еколо-токсикологічна ситуація водоймах західного регіону України	59
Яворницький В.І. Вплив рекреаційного навантаження на комплекси ґрунтової мезофауни лісових екосистем Трускавецької курортної зони	61
Климишин О.С., Тасенкевич Л.О. Юрій Миколайович Чорнобай. До 50-річчя з дня народження	65